

Durmuş Hocaoğlu

Ey Türkler! Eğilmeyiniz!

Yeniçağ, “Analiz”, 10 Aralık 2006, Pazar., s.08
“Analiz” Sıra No: 478; 2006-140; Aralık-05

YENİÇAĞ

Papa'nın Türkiye'yi ziyâreti, hiç olmaması gereken bir skandaldı; başkası değil. Skandaldı, çünkü, açık bir pervâsızlıkla dinine hakaret ettiği bir ülkeye hangi yüzle gelecekti? Ancak, asıl skandal, Türkiye'nin böyle bir ziyâreti kabûl etmesi olmuştur. İnanılır gibi değil, ama ne yazık ki gerçeğin ta kendisi: Bir devletin – velev ki Stalin'in tâbiriyle “kaç tümen askeri var” kabûlinden olsun, bir devlettir neficede – başı ve en az onun kadar mühim olanı da Katolik dünyasının başı olan, daha teknik anlatımıyla, Hristiyan literatüründeki kavramlarıyla söylenecek olursa, teorik olarak bütün Hristiyanlar için hem “Uhrevî İktidar”ın (Sacer Dotium) ve hem de “Dünyevî İktidar”ın (Regnum Terrana) en tepedeki adamı, hiç sözünü sakınmaya, hiçbir diplomatik nezâkete riâyet etmeye gerek dahi duymaksızın, gayet açık ve seçik, kavrama gücü en alt seviyede olanların dahi idrâkte acze düşmeyeceği bir sarâhatle, İslâm dinini, O'nun îmân esaslarını, Allah inancını ve merkezî şahsiyetini, yâni İki Cihan Pâdişâhı Efendimiz Muhammed Mustafâ'yı, hedef alarak en ağır, en yenmez yutulmaz hakaretleri savuruyor. Nedir bunun açık mesajı, “sizi adam yerine koymuyorum”dan başka? “Sizi adam yerine koymuyorum; çünkü, siz artık her küçültülmeyi sîneye çekeceğinizin işâretini çoktan verdiniz.”

Haksız mı?

Nitekim...

Evet, nitekim, aynı şahıs, sonra da bu dinin mü'minlerinin yaşadığı ülkeye resmî bir ziyârette bulunmak istiyor. İstiyor da neler oluyor? Biraz naz-niyaz, biraz mırın-kırın, biraz yalancı pehlivan gösterisi kabûlinden, iç politik malzemesi olarak sergilenen, sözde “diplomatik soğukluk”tan sonra kabûl ediliyor.

... ve sonra “güzellikler” başlıyor; her birisi diğerinden daha büyük skandal: Papa, Türkiye'yi sevmişmiş, bayrağımızı sallamışmış, Sultanahmet'de duâ etmişmiş v.s. Aman Rabbim! Ya bir de birkısım sahte “İslâmcılık” bezirgânlarının “Papa Hazretleri” ünvanı ile mîde bulandıran iğrenç tabasbusları?

★★★

Ey Türkler!

Sizlere neler oluyor!

Ey Türkler!

Sizleri hiç rahat bırakmayacağımı söylemiştim; bırakmıyorum ve soruyorum:

Önüne gelen seni itiyor, kakıyor, alçaltıyor; ne diye hâlâ oyunda oynastasın!

Ey Türkler!

Sizleri hiç rahat bırakmayacağımı söylemişim; bırakmıyorum, ve, Midhat Cemal Kuntay'ın aşağıda dercettiğim “**Kimdi**” başlıklı mısraları ile sesleniyor ve haykırıyorum:

**Ey Türkler!
Eğilmeyiniz!**

★ ★ ★

*Âsâra sorarsan beni söyler sana kimdi
Bir başka denizdim kürenin rub 'u benimdi*

*Mermiler, alevler beni bir kal'a sanırdı
Efserlerin enkazı uçar dalgalanırdı*

*Cevval atımın kanlı kıvılcımlı izinde
Bir umk idi aksim ebediyyet denizinde*

*Çarpardı göğün kalbi hilâlin avucunda
Titreirdi yerin tâlii mermimin ucunda*

*Âsâr elimin çizdiği mecradan akardı
Üç kıt'ada mağrur atımın izleri vardı*

*Fevkünde uçarken o neşibin bu firazın
En şanlı hükümdarı huruşânına arzın*

*Tek bir nazarım berk-i inayetti, keremdi
İklîli hediyyemdi, ekâlîmi hibemdi*

*Hançerdi hayalim, bütün âlem ona kındı
Güya küre şeydâ-yı irademdi, kadındı*

*Âsabına kalbimdeki âhengi verirdim
Kasdeylediğim şekli verir, rengi verirdim*

***Dünya bilir iclâlimi ben böyle değildim
Ben altı asırdan beri bir kerre eğildim***

